

Forfatter: Bruun, Malthe Conrad

Titel: Udrag fra Aristokraternes Catechismus

Citation: Bruun, Malthe Conrad: "Aristokraternes Catechismus", i Bruun, Malthe Conrad: *Aristokraternes Catechismus*, udg. af K. F. Plesner , 1945, s. 16. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bruunval-shoot-idm140245615490848/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Aristokraternes Catechismus

maatte behage, deels lidt efter lidt ved Paalæg, som han ikke behøver at gjere dig eller nogen anden, end Gud og sin Samvittighed Regnskab for: altsammen efter det smukke Sprog: Vnster Kongen dit Guds at tage, hvad heller Kys af din Egtemage, kun buk, hold Munden, buk atter og tie.

3. Du skal ikke tage din Herres Navn forfængeligen.

Det er: Du skal ikke nævne din Herre uden med den dybeste Vrefrygt, som maa vise sig baade i Ord, Gebærder og Stilling. I Henseende til Ordene, da bør det sig aldrig at sige blot f. E. Kongen, men i det ringeste enten *Ss. Majestet* ell. *Vor Allernaadigste Konge*, dog helst begge Dele paa eengang. Til Gebærderne henhøre dybe Buk, Hattens Aftagelse i hundrede Skridts Frastand o. s. v. Stillingen maa være det fuldkomneste Udtryk af tilbedende Vrefrygt, og derfor maa en sand aristokratisk Troende studere dette i Engels Mimik.

4. Kom ihu, at deeltage i alle din Herres Glæder og Sorger.

Det er: Du skal helligholde hans og hans Families Fødselsdage ved Baller, Illuminationer, Gjør

stebudde, Cantater o. s. v. item altid besørge det trykt i Aviserne, andre til et godt Exempel. — Ligeledes maa du altid passe nøje paa Hofforgen, og for alting maa du ingensteds glemme at spørge efter de dyrebare Herskabers Velbefindende. Naar der er skeet noget ubehageligt for Hoffet, saa maa du vel tage i Agt, at du seer bedrøvet ud.

5. Du skal ikke bære Medynk med nogen Demofrat.

Det er: du skal billige alt, hvad din naadige Herre finder for godt at gjøre imod hans Magtes og Guds Hjender. Jager han en talentrig og ærlig Mand i Landsfngtighed, fordi han s. E. havde roest Pethion, saa sig: Det var retfærdigt! og skriv, hvis du kan, en Lovtale over Regjeringens Kjærlighed for Sandhed, eller en Ode over den allernaadigst forundte Tænkefrihed. Forsølger man med offentlige og hemmelige Trudsel en for Døden liggende Mand, saa priis den kongelige Edelmødighed. Foragtes og tilsidefættes de retfærdigste, de mest beviiste Klager over en Befalingsmands, en Magistrats Myndresnge og Selvraadighed, saa smil og tal om kjedsommeligt Overhæng, om skyldig Verbødighed for de constituerede Vrigheder o. s. v.